

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:229701
Datë: 08.06.2023
Numri i dokumentit: 04374684
Dosja fizike: C-IV-14-6078

N Z B -Beograd, Republika e Serbisë

Paditësja

Kundër:

Agjencia Kosovare e Privatizimit, me seli në Prishtinë, Rr. "Dritan Hoxha", nr. 55, Lakrishtë

E paditura

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJET NË LIDHJE ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Mr.sc. Bajram Miftari, me datën 08.06.2023, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e paditëses N Z B dhe VËRTETOHET vendimi i Agjencisë Kosovare të Privatizimit - Autoritetit të Likuidimit PEJ146-0132 i datës 15.08.2014, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Rrethanat procedurale të çështjes

Me datën 09.09.2014, paditësja ka paraqitur kërkesë pranë Dhomës së Posaçme, kundër të paditurës Agjencia Kosovare e Privatizimit (në vazhdim: AKP), me të cilën ka kërkuar rishikimin e vendimit të Autoritetit të Likuidimit (në vazhdim: AL), PEJ146-0132, të datës 15.08.2014.

Pala paditëse e ka titulluar parashtresën si “kërkesë”, mirëpo gjykata të njëjtën e konsideron si padi, konform nenit 35.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e cila dispozitë bënë trajtimin e

barabartë të parashtrësive me të cilat bëhet “*nisja e procedurave*” pran Dhomës së Posaçme, pavarësisht faktit se a quhen padi, kërkesa apo ankesa.

Pala paditëse në padi, ndër të tjera ka theksuar: se pranë Autoritetit të Likuidimit të Ndërmarrjes Shoqërore Gjeravica, ka parashtruar kërkesë kreditore për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën nga data 16.07.1973-13.10.1977. Autoriteti i Likuidimit e ka shqyrtuar kërkesën e parashtruar dhe me vendimin me numër PEJ146-0132, të datës 15.08.2014, kërkesën e parashtruar e ka refuzuar si të pa bazuar. Përfundimisht i ka propozuar gjykatës që ankesën e parashtruar ta aprovoj si të bazuar dhe me aktgjykim t’i njihet e drejta e kompensimit të pagave të pa paguara. Padisë ia ka bashkangjitur vendimin e atakuar të AL-së, me numër PEJ146-0132.

Me datën 13.04.2022, e paditura ka paraqitur përgjigje në padi, ku ndër të tjera ka theksuar: Objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimit të AL, respektivisht përputhshmëria e tij me Ligjin 04/L-034, për AKP-në. Me nenin 74.2 të atij ligji është përcaktuar se ankesat e dorëzuara në Dhomën e Posaçme kundër vendimeve të AL, duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034. Më tutje, ka ngritur edhe prapësimin e parashkrimit të kërkesës, duke theksuar se me padi kërkohen pagat duke filluar nga viti 1977, ndërsa me nenin 36.2 të Shtojcës së Ligjit për AKP-në, është përcaktuar se kërkesat apo pretendimet e pas afatshme, sipas kufizimeve kohore të aplikueshme, do të refuzohen si të pa bazuara. Po ashtu pala pa e paditur është thirrur edhe në nenin 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. Me përgjigje në padi është propozuar të refuzohet kërkesëpadija, si dhe të vërtetohet vendimi i lëshuar nga AL.

Gjendja faktike e konstatuar

Me nenin 8.1 të LPK- së është përcaktuar: “*Se cilat fakte do t’i konsiderojë të provuara e cilat jo, vendosë vetë gjykata në bazë të çmuarjes me ndërgjegje, e të kujdesshme të provave, por edhe në bazë të rezultatit të gjithë procedimit. Gjykata me ndërgjegje dhe me kujdes e çmon ç’do provë veç e veç dhe të gjitha provat së bashku*”.

Pas shqyrtimit të provave të lëndës vlerësimit të tyre gjykata ka ardhur në përfundimin se:

- Paditësja me datën 17.01.2014, pranë Autoritetit të Likuidimit të NSH Gjeravica, ka parashtruar kërkesë kreditore përmes të cilës ka kërkuar kompensimin e pagave të pa paguara, për periudhën 16.07.1973 - 13.10.1977. Autoriteti i Likuidimit e ka shqyrtuar kërkesën e parashtruar nga pala paditëse dhe ka konstatuar se është parashtruar brenda afatit për dorëzimin e kërkesave. AL me vendimin me numër PEJ146-0132, të datës 15.08.2014, kërkesën e parashtruar nga pala paditëse e ka refuzuar si të pa bazuar. Vendimin e vet Autoriteti i Likuidimit e ka bazuar në nenin 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar, ngase ka konstatuar se kërkesa kreditore e parashtruar nga pala paditëse është e parashtruar.
- Pala paditëse ka pretenduar se i takon kompensimi për periudhën e lartë cekur ngase ndërmarrje nuk i ka përmbushur detyrimet-pagesën e pagave për periudhën e lartë cekur.

Në anën tjetër pala e paditur ka pretenduar se kërkesa e palës paditëse është e parashkruar bazuar në nenin 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. Rrjedhimisht sipas bindjes së gjykatës si çështje e cila fillimisht duhet shqyrtuar është çështja se a është parashkruar kërkesa kreditore e palës paditëse apo jo.

Është parim i përgjithshëm në procedurën gjyqësore kontestimore, se faktet jo kontestuese nuk është e nevojshme që të provohen nga gjykata.

Arsyetimi ligjor

Procedura gjyqësore pran Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në vazhdim: Dhoma e Posaçme), është e rregulluar Ligjin për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Ligji nr. 06/L-086, i publikuar në gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, nr. 12/27, Qershor 2019), si ligj special. Përveç kësaj, si ligj procedural i përgjithshëm zbatohet Ligji për Procedurën Kontestimore (Ligji nr. 03/L-006), me ndryshimet dhe plotësimet e mëvonshme. Kjo çështje është definuar me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 76, paragrafi 3, ku është theksuar, se *“në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore”*.

Ligji për Dhomën e Posaçme, neni 74, i jep të drejtën palës (kreditorit në procedurë të likuidimit) që të ushtroj mjetin juridik - ankesën kundër vendimit të AL-së, pran Dhomës së Posaçme. Sipas të njëjtës dispozitë ligjore, Dhoma e Posaçme mund të nxjerrë aktgjykim për vërtetimin, shfuqizimin apo ndryshimin e vendimit të AL-së, varësisht prej epilogut të procesit gjyqësor dhe në zbatim të dispozitave ligjore të aplikueshme.

Gjykata fillimisht ka shqyrtuar se a është e nevojshme mbajtja e seancës dëgjimore me palët në procedurë apo çështja mund të vendoset në bazë të materialeve në lëndë. Këtë çështje nuk e adreson Ligji për Dhomën e Posaçme si ligj special, por vetëm LPK si ligj procedural i përgjithshëm. Me LPK, neni 4, është përcaktuar se:

- Gjykata vendos për kërkesëpadinë pas shqyrtimit të çështjes juridike në seancë të drejtpërdrejtë dhe publike. Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj.

Një rast të tillë të përcaktuar me të njëjtin ligj ku mund të merret vendim meritor pa pasur nevojë që të mbahet seancë dëgjimore, e kemi të rregulluar me nenin 399 të LPK-së, ku është përcaktuar si në vijim:

- *Neni 399.1: Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia.*
- *Neni 399.2: Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadia qartazi janë në kundërtënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.*

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritorë (aktgjykim) në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme.

Siç është potencuar më sipër, e paditura ka paraqitur prapësimin e parashkrimit. Andaj, çështja e parë që është dashur të zgjidhë gjykata ishte ajo se a është kërkesa e parashkruar apo jo. Gjukata, pas shqyrtimit të dosjes së lëndës ka ardhur në përfundimin se nga faktet e treguara apo të prezantuara nga pala paditëse në padi, e që nuk janë kontestuar si të tilla as nga pala e paditur, nuk del themelësia e kërkesëpadisë. Përkundrazi, mbi bazën e të gjitha fakteve siç i ka prezantuar pala paditëse në padi rezulton se kërkesëpadia nuk është e bazuar, për shkakun se kërkesa është e parashkruar.

Pala paditëse, me kërkesën kreditore drejtuar AL-së dhe me kërkesëpadi ka kërkuar kompensimin e pagave të papaguara që i takojnë periudhës kohore 1973-1977. Nga ana tjetër, kërkesën kreditore për kompensim pagash e ka dorëzuar në AL me datën 17.01.2014.

Gjukata potencon se sikurse legjislacioni që ishte vendosur para viteve 1998/99, ashtu edhe ligjet që janë miratuar pas viteve 1998/1999, e kanë ruajtur afatin tre (3) vjeçar të parashkrimit të kërkesave monetare nga lëmi i marrëdhënies së punës. Me Ligjin për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76), neni 608 parashihej se *“pagesa e shumës së pagës apo rrogës, apo secilës kërkesë tjetër të punëtorit që rrjedh nga marrëdhënia e punës, do të jetë e parashkruar për tri vite”*. Ligji për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), i vitit 1978 (Ligj nr. 690), neni 372.1 përcaktonte se *afati i parashkrimit të kërkesave periodike është tri vite, nga rrjedhja e secilës dhënie të veçantë për pagesë*. Ligji i Punës, i vitit 2010 (Ligj nr. 03/L-212), neni 87, përcakton se *të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës*. Edhe LMD i ri, i vitit 2012 (Ligj nr. 04/L-077), neni 353.1, ka përcaktuar se *“Kërkesat e dhënieve periodike që rrjedhin vit për vit ose në afate të caktuara më të shkurtra (kërkesat periodike) ... parashkruhen tri (3) vjet nga arritja e secilës dhënie të veçantë për pagesë”*. Nga përmbajtja e këtyre dispozitave ligjore, rezulton se afati i parashkrimit të kërkesave monetare nga marrëdhënia e punës, është tri vite, nga dita e arritjes për pagesë të secilës kërkesë veç e veç.

Nga zbatimi i dispozitave ligjore të lartpërmendura, rezulton se kërkesa e paditësit për kompensimin e pagave të viteve 1973-1977, është parashkruar me kalimin e afatit prej 3 vitesh,

që nga arritja e pagave për pagesë. Fakti se kërkesa për kompensim pagash është paraqitur në vitin 2014, tregon se paditësja ka kërkuar kompensimin e pagave, lidhur me të cilat i është parashkruar kërkesa para se ai të aplikonte pran Autoritetit të Likuidimit.

Me nenin 360.1 të LMD-së (të vitit 1978) është përcaktuar se me parashkrimin pushon e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit. Kjo dispozitë ligjore është e natyrës detyruese, prandaj detyrimi që kërkohet me kërkesën e palës paditëse nuk mund të gëzoj mbrojtje juridike, për shkak të parashkrimit të kërkesës.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Shpenzimet gjyqësore

Me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 62, është përcaktuar se vetëm palës së suksesshme në procedurë (palës që e fiton gjykimin), i takon kompensimi i shpenzimeve gjyqësore. Nëse pala e suksesshme nuk i kërkon shpenzimet ose nëse ashtu vendos Dhoma e Posaçme, atëherë secila palë i bart shpenzimet e veta. Në këtë çështje kontestimore, asnjëra nga palët në procedurë nuk ka kërkuar kompensimin e shpenzimeve procedurale. Andaj, gjykata ka vendosur që secila palë në procedurë të bartë shpenzimet e veta gjyqësore.

Udhëzimi juridik

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim pranë Dhomës së Posaçme, brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të tij, e cila i drejtohet Kolegjit të Apelit pranë Dhomës së Posaçme, konform nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtari,
Mr.sc. Bajram Miftari